

Tasovický zpravodaj

ročník 2.

říjen 2020

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

Dovolte mi, abych Vás touto cestou pozdravil a alespoň trochu povzbudil v této době, která je nemalou měrou ovlivněna opatřeními zavedenými v souvislosti s koronavirem. Bohužel je tímto v Tasovicích ovlivněn kulturní a společenský život. V srpnu se sice podařilo uspořádat Putování po tasovických a hodonických sklepech se svatým Klementem a také Soutěž ve vaření kotlíkového guláše, avšak v září jsme již museli zrušit Pouť - 200 let od úmrtí sv. Klementa Hofbauera, rodáka z Tasovic. V říjnu se měla uskutečnit Beseda se seniory, kterou jsme také s těžkým srdcem odložili. Ani listopadové Martinské hody nebudou uspořádány v takové podobě, na jakou jsme zvyklí.

Pevně věřím, že se situace zklidní a že všichni tuto nepříjemnou dobu ve zdraví přečkáme.

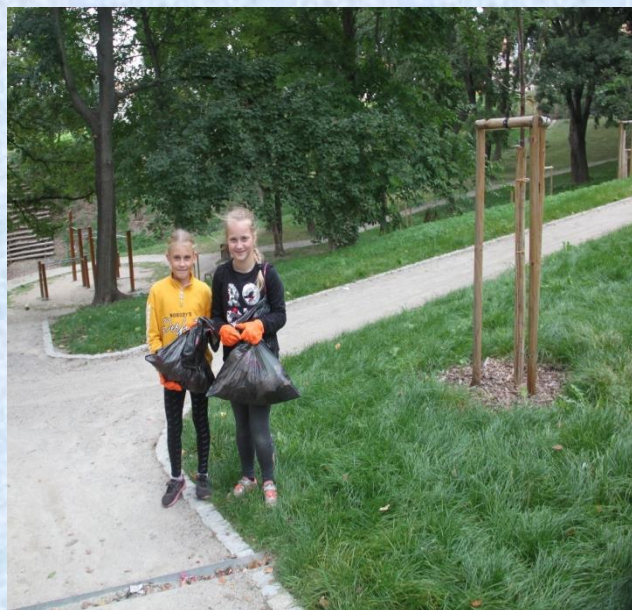
Život v obci pokračuje dál. Jak jste si jistě všimli, v současné době probíhají práce na rekonstrukci místní komunikace kolem fotbalového hřiště, kde jsou v této chvíli instalovány obrubníky a budovány chodníky. Tato rekonstrukce by měla být hotová do konce listopadu.

Dále byl dokončen společný projekt s obcí Hodonice - Vybudování nového chodníku mezi Hodonicemi a Tasovicemi, neboli mezi lékárnou v Hodonicích a prodejnou Coop Tasovice. Tímto bych chtěl poděkovat zastupitelstvu obce Hodonice za perfektní přípravu celé akce a za příkladnou spolupráci.

Vážení spoluobčané, jistě si všichni pamatujete, že jsem si stěžoval na neustálý nepořádek na naší

Farské zahradě v Tasovicích, kterou jsme nedávno revitalizovali. Situace s nepořádkem se nezměnila, ale našemu fotografovi panu Františku Šimíkovi se podařilo vyfotografovat dvě děvčata, navštěvující ještě Základní školu v Tasovicích, která aniž by doma někomu něco řekla, si vzala igelitový pytel, rukavice a vysbírala veškerý nepořádek na celé Farské zahradě, neboť jim tento nepořádek také vadí.

Dovolte mi prosím, abych touto cestou srdečně poděkoval **Vanesce Dohnalové** a **Nelince Schlesingerové** nejen za pomoc při úklidu Farské zahrady v Tasovicích, ale zejména za příklad, který bychom si měli vzít všichni k srdci.

Dále bych chtěl poděkovat rodičům těchto děvčat, kteří je vychovávají a vedou správným směrem. Musím se osobně přiznat, že když o této věci

přemýšlím, jde mi mráz po zádech. Jsem velmi rád a hrdý, že máme takovou mládež, která se zajímá o to, v jakém prostředí žijeme.

Dále bych si přál, aby se nad tímto článkem zamysleli ti, kteří tento nepořádek na Farské zahradě i v obci dělají.

Prosím Vás, buďte ohleduplní. Odpadkových košů je v obci dost.

Na závěr bych Vám chtěl popřát krásně prožitý podzim, pevné zdraví, veselou náladu a žádné chmury.

Petr

EVIDENCE OBYVATEL

Statistika evidence obyvatel
od 1. 1. 2020 do 30. 6. 2020

Narození: 4 občané

Úmrtí: 2 občané

Přihlášení k trvalému pobytu: 15 občanů

Změna trvalého pobytu (odstěhování): 17 občanů

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významného životního jubilea se dožívají:

Říjen – Bílek Jan
Debef Zdenek
Nováková Eva
Šrámková Hana
Vašinová Františka
Zinková Jiřina
Žalud František

Listopad – Fišer Karel
Houšťová Mária
Prekopová Božena
Slezák Josef

Prosinec – Bartejs Pavel
Chytil Miroslav
Jančíková Eva
Malá Františka
Pražáková Marie
Zahradník Vladimír

Oslavencům přejeme pevné zdraví, životní optimismus a mnoho šťastných chvil prožitých v kruhu nejbližších.

Zároveň se touto cestou omlouváme, ale z důvodu vládních opatření jsou až do odvolání přerušeny návštěvy jubilantů.

MARTINSKÉ HODY 2020

Výbor TJ Sokol Tasovice se na základě epidemiologické situace a nařízení vlády ČR rozhodl zrušit Martinské Hody 2020 a kompletně přeložit na rok 2021. Stejně bude složení chasy, kapely, stárka a stárkové pro Martinské Hody 2021.

(převzato ze stránek TJ Sokol Tasovice)

HITRA ZJITRA

(pivis63)

kapitola čtvrtá.....

ten den ještě nebylo o další překvapení nouze...no překvapení...na lov tresek a dalších mořských potvor se vyráží s patřičným vybavením, ale různé kvalit a úrovně... většinou se nakupuje nová, pokud možno značková výbava, nové šňury, návazce a další věci, které ani já neumím správně pojmenovat a to už sem taky nějaký ten rok jezdím...ale zrovna já používám věci už letité, protože jsem skrbík a je mi líto peněz za investici do nových věcí... mimochodem, tentokrát jsem si nový prut i s navijákem zakoupil, ale ještě se mnou na vodě nebyl, ne že by se mu nechtělo, ale já zase jako už vícekrát felil kozla... koupil jsem si prut pilkrovací, neboť při poslední návštěvě norských fjordů se prakticky chytaly ty příšery touto technikou a nebylo jich zrovna málo, tudíž rozhodnutí bylo jasné....ale chyba lávky, tady se převážně loví metodou vláčení, na kterou jsem nebyl a nejsem až tak připraven... tím bych samo nechtěl omlouvat dosavadní stav konta mých úlovků, které je docela tristní...je nutno samo přihlédnout i k faktoru rybářského štěstí, které se mi asi jaksi vyhýbá, ale určité procento i prastaré výbavě, která dává rybě šanci, neboť její kvalita jí umožní nástrahu lovce, myslím teď sebe, přelstít a sic už lapena, uniknout... nebylo jich málo a věřte, nevěřte, zrovna tyhle byly ze všech největší, možná opravdu ty životní, aspoň při pohledu z loďky se to tak vždycky jeví a to každému rybáři, když o výpravách později vypráví svým kamarádům a známým v hospůdkách...ale ještě k tomu štěstí...sedíme na parníku tři, jeden lovec mistr, jeden takový půlmistr, který má ještě občas problémy jako já, které jsem už popsal, a já...toho jsem už popsal... sedíme, mistr loví, půlmistr loví občas, ale vždycky míň než mistr, já nelovím nebo jen občas, dalo by se říci, že mistr trhá nejzralejší plody ze špice stromu, půlmistr ze spodních větví a já paběrkuji, což je takový ostrlist, zvláštní slovo, které jsem slyšel poprvé až v tasandě...přitom dělám, že je mi to jedno, že mi to nevadí, že jsem vlastně nejel jen kvůli masakru,

do kterého je tady ovšem hodně daleko...jenom odbočka a vzkaz všem, kteří si myslí, že nám tu ryby za hezký úsměv skáčou do lodi, že nevíme, kterou a kam... ano, to bylo přesně řečeno, často nevíme kam, jezdíme, hledáme a ony nejsou a neberou, takže to jsou poctivě a pracně ulovené ryby, jejichž lov zabere většinu času tady stráveného...konec vzkazu těm, kteří věří na pečené holuby...takže mi to samo vadí už proto, že mám výčitky, že se svou skromností málo přispívám k plnění vezené nádoby...a tudíž pozoruji mistra, co tam zrovna pouští, snažím se ve své skromné výbavě najít něco podobného, měním styly lovu jako mistr, ale nic naplat, mistr je mistr...ale k tomu štěstí, které sice přeje připraveným, ale někdy se asi opravdu unaví a sedne i na ale tak bych se nechtěl nazývat, i když si tak někdy připadám, ale kdo ne....sedím si, koukám, jak mistr s půlmistrem loví, plní plán, sice taky ne podle svých představ, ale plní, já tiše závidím a najednou...záběr jeden, druhý,...třetí... pátý... ta mi u lodi upadla, škoda, jinak bych byl ještě větší king... v časovém limitu necelých deseti minut čtyři ulovené, jedna skoro, toť nový rekord, poněvadž se jednalo o ryby navíc vcelku slušné... a pak zase koukám...tento lov jsem odbyl za deset minut....jo, ještě malý dovětek, při lovu se i mistr utnul... v zápalu se mu podařilo pozbyt nejenom nástrahu, ale dokonce úplně nový prut i s navijákem, daroval ho moři...vzhledem k hloubce je málo pravděpodobné, že se s ním ještě někdy setká...i to je jedna ze stránek našeho rybolovu, nejen zisk, ale i hodně ztrát...

(pokračování příště)

V Hodonicích si připomněli 150 let od zahájení železničního provozu v železniční stanici Hodonice.

Před 150 lety 15. září 1870 odjel z Brna první slavnostní vlak do Znojma přes železniční stanici Hodonice na nově vybudované železniční trati Wien-Stadlau – Brno s odbočkou v Hrušovanech n/Jev. do Znojma. Mezi významnými hosty slavnostního vlaku byl zástupce vlády baron von Poche, policejní ředitel Pichler, brněnský purkmistr rytíř d'Elvert, prezident státní dráhy baron Doblhof, stavební ředitel von Ruppert i znojmský purkmistr Wandrasche.

Slavnostní vlak, který vedl sám šef dopravy A.Christl, vítaly davy lidí, vyzdobená nádraží, hudba, jásot a zpěv, a tak tomu bylo i v Hodonicích. První přednosta stanice Hodonice byl pan Urban.

Na hodonickém nádraží dne 15. září 2020 si toto výročí připomněli se starosty Hodonic Bc. Houštěm a Tasovic p. Vašinou zastupitelé obce, občané a zaměstnanci stanice.

Již 16. září 1870 začal zde pravidelný provoz. Mezi Brnem a Znojem jezdily z počátku dva páry vlaků, jeden osobní a jeden smíšený (tj. nákladní s přepravou osob). Větší význam trať Hrušovany n/Jev. – Znojmo získala po roce 1918, kdy zde jezdilo 6 párů osobních vlaků a zesílila i nákladní doprava. Od zahájení provozu byl pro cestující a povozníky hodně využívaný hostinec u nádraží, který slouží pro blízkost zastavby dodnes. V některých letech zde jezdil i rychlík Praha - Znojmo – Břeclav - Bratislava. V roce 1936 stoupl počet párů osobních vlaků na 7.

Významným dnem pro celou trať byl bezesporu den 21. 6. 1929, kdy zde projel zvláštním vlakem prezident T. G. Masaryk, přes stanici Hodonice pomalou jízdou a prezidentovi mávaly stovky lidí. Jelikož se zde na úrodných polích pěstovala cukrovka a zelenina, ve stanici Hodonice byla dlouhé roky zvýšená nákladní přeprava do cukrovaru v Hrušovanech n/Jev. a zelinářské podniky zde měly vybudované železniční vlečky, odkud byla přepravována zelenina do větších měst včetně Vídně. Zvýšená byla i přeprava obilí do místní Sladovny nebo i uhlí a dřevo do prodejních firem a také zboží z místní Mlékárny. Vznikající automobilová doprava však postupně přebírala i zde jejich přepravu.

Na konci válečných let v dubnu 1945 byla stanice zasažena 37 bombovými útoky, byly poškozeny všechny výhybky, rozbito skladiště a na staniční

budově rozbity všechny okna. Po válce byl ustanoven přednostou stanice p. Hudeček, který řídil obnovu stanice. Železniční provoz byl opět zahájen 16. 5. 1945. V poválečných letech byl ve stanici silný provoz osobní i nákladní dopravy.

V sedmdesátých letech byl zrušen železniční přejezd u strážního domku, postavena přes koleje přechodová lávka a stanice prodloužena asi o 200 m s vybudováním nové vlečky do nového obilního Sila a později i nové vlečky do nové Sladovny. Byla také plánována vlečka do závodu Vertex, ale s přicházející kamionovou přepravou se stavba neuskutečnila. Po roce 1990 se z Hodonic zejména přepravuje slad do celého světa.

Od šedesátých let několik desetiletí jezdil mezi Znojem a Brnem spěšný vlak, ze Znojma s odjezdem kolem 5,30 h. a z Brna kolem 15,00 h. se zastavením v Hodonicích, s dojezdem do a z Brna asi za 1,30 h. a to bylo pro zdejší i okolní obyvatele velmi výhodné. Také jezdil noční spoj kolem 2,40 h. do Znojma k rychlíku do Prahy. Dnes zde jezdí 15 párů osobních vlaků, ale do Brna se tak dobře z Hodonic nedostanete. Velmi byla využívána z místní produkce přeprava ovoce, zejména třešní, meruněk a také okurek jako spoluzavazadlo nebo spěšninová zásilka.

Poslední přednostou stanice byl p. Slavíček v roce 1992, kdy byla stanice Hodonice převedena pod správu stanic Znojmo. Z poválečného období lze vzpomenout na dlouholeté místní zaměstnance výpravčího a přednosty p. Kodytku a výhybkáře p. Husovského, Hažmuky, Krčmáře, Neuteufly a Buchtu.

Letos dokončila Správa železnic modernizaci staniční budovy včetně nové fasády. V současné době se také připravuje modernizace na dálkové řízení celé tratě, čímž ve stanici Hodonice ukončí službu výpravčí i výhybkáři. Jízdenky si již od začátku roku 2020 cestující z Hodonic kupují ve vlaku nebo přes mobilní aplikaci.

Tuto připomínku k 150 výročí spolu s fotografem p. Šimíkem inicioval p. Hejč Emanuel, který před 60 lety nastoupil po studiu ve stanici Hodonice jako výpravčí vlaků, později byl přednosta stanice Šatov a Znojmo a asistent oblastního ředitele ČD v Brně pro mezinárodní styk, nyní důchodce z Tasovic. Pro obyvatele obcí Hodonice a Tasovice byla železniční doprava celých 150 let velmi významná.

Železniční dopravě na naší trati přejeme úspěšných aspoň dalších 150 let.

Emanuel Hejč

TROCHA POEZIE

Marek Zapletal

Bud' v noci mým světlem
budu stín tvůj v žáru léta
já na nebi půlměsícem
a ty má jediná hvězda.
Staň se mým poledníkem
stanu se rovnoběžkou
věřím, že jednou na světě celém
se cesty naše protnou.

Budu živá voda v láhvi
z které nemusíš se bát pít
zůstanu s tebou navždy
cizí do rukou mě nesmí vzít.
Vždy jednu ženu jak květinu
moje slzy z očí jen zalévá
ze štěstí a z pocitu klidu
když srdce se láskou nalévá.

Nebud' už sen ani pohádka
kde princ se k princezně dvoří
trvanlivost je velmi krátká
láska odpadne jak květ růží.
Staň se realitou
ať splní se můj sen
přeji se druhého břehu dotknout
kde bydlí láska jen.

Spolu všechno by jsme zvládly
i po mracích klidně jít
přitažlivost země ovládly
jinou galaxií si projít.
Tak mi podej svoji ruku
ať silně ji uchopím
chytnu tě pak v boku
s tebou vesmír proletím...

KULTURNÍ AKCE očima Jitky Pavlačkové

V Tasovicích vařili guláš

Již 8. ročník soutěže ve vaření kotlíkového guláše se uskutečnil v sobotu 29. 8. od 12:00 hod. na zdejším fotbalovém hřišti. Tento pokrm, který je dle kuchařských knih tvořený nakrájenými masovými kostkami v omáčce z cibule a kořeněný paprikou si pro všechny přítomné s různými obměnami připravilo 18 soutěžních družstev. Jejich úkolem nebylo guláš pouze uvařit, ale také jej zajímavou formou nabídnout návštěvníkům akce. Ti měli po ochutnání jednotlivých vzorků možnost hodnocení, přičemž se hodnotil nejen nejlepší guláš, ale také nejsympatičtější družstvo. Dle spokojených tváří soutěžících i návštěvníků a prázdných kotlíků si ale troufám říci, že spokojeni byli všichni. Ti, kteří vydrželi až do večerních hodin měli možnost zúčastnit se zábavy, během které k tanci a poslechu zahrála rocková kapela „ORYON“.

Putování po sklepích se spojilo s uzavíráním vinogradů

Doba koronavirová, se kterou se potýkáme v naší obci již od března, ovlivnila nejen naše rodinné a pracovní vztahy, ale také vztahy společenské. Během vyhlášené karantény se nemohlo konat mnoho kulturních akcí, na jejichž pravidelnost jsme byli zvyklí z minulých let. Nejinak tomu bylo i u Putování „Za vínem se sv. Klementem“ po tasovických a hodonických sklepích, které se obvykle odehrávalo v květnu. V letošním roce na putování došlo teprve 15. srpna, kdy se setkaly hned dvě akce týkající se vína. Spolek vinařů sv. Klementa, místní vinaři, Obec Tasovice a Obec Hodonice ve spolupráci s Tasovickým vinařstvím a Slunečným penzionem v tento den spojili putování po sklepích se Zarážením hory, které připomíná, že se od tohoto okamžiku po vinohradu, kde dozrávají hrozny, mohou pohybovat jen jeho majitelé. Akce byla zahájena v 10:00 hod. u Tasovického vinařství, kde k přítomným promluvili nejen starostové obcí Tasovice a Hodonice – Petr Vašina a Pavel Houšť, ale také předseda Zemědělského družstva Hodonice, jehož součástí je Tasovické vinařství – František Houšť a zdejší kněz Jan Sokulski, který požehnal kytici z bylin, která byla poté připevněna na „horu“. Od Tasovického vinařství se poté „hora“ za hudebního doprovodu přemístila do vinohradu nad farou, kde byla vztyčena a po jejím vztyčení následovalo pískání, jehož účelem bylo v minulosti plašení špačků. Poté se jednotliví účastníci rozešli za ochutnávkou vína po jednotlivých vinařích. Oproti předchozím letům ochutnávky ale neprobíhaly většinou přímo ve sklepích, ale z důvodu omezení šíření onemocnění covid-19 před vinnými sklepy.

